

Lumen gentium

Hoofdstuk III, sectie 'Het leergezag van de bisschoppen'.

Onder de voornaamste taken van de bisschoppen staat de prediking van het evangelie voorop. De bisschoppen immers zijn de verkondigers van het geloof, die nieuwe leerlingen naar Christus brengen, en authentieke, d.w.z. met het gezag van Christus beklede leraren, die aan het hun toevertrouwde volk het geloof als geestes- en leefregel voorhouden. In het licht van de Heilige Geest verhelderen zij dit geloof, door uit de schat van de openbaring oud en nieuw te voorschijn te halen vgl. (Mt. 13,52), door het vruchten te doen opleveren en de dwalingen die hun kudde bedreigen zorgvuldig af te weren vgl. (2 Tim. 4,1-4). De bisschoppen die in gemeenschap met de paus van Rome onderricht geven, moeten door iedereen als getuigen van de goddelijke en katholieke waarheid geëerbiedigd worden; de gelovigen, van hun kant, moeten zich naar de uitspraak die hun bisschop inzake geloof en zeden in de naam van Christus voorhoudt, schikken en er met godsdienstige geestesinstemming aan vasthouden. Deze op godsdienstige gronden rustende wils- en geestesinstemming zijn zij op heel bijzondere wijze verschuldigd aan het authentieke leergezag van de paus van Rome, ook wanneer deze niet ex cathedra spreekt, zo namelijk, dat zij zijn hoogste leergezag met eerbied erkennen en de door hem gedane uitspraken met oprechtheid aanvaarden, volgens de zin en de wil die hij te kennen geeft. Dit laatste blijkt vooral ofwel uit de aard van de documenten, ofwel uit het herhaalde voordragen van dezelfde leer, ofwel uit de manier van spreken.

Hoewel de afzonderlijke bisschoppen niet over het voorrecht van de onfeilbaarheid beschikken, verkondigen zij toch op onfeilbare wijze de leer van Christus, ook als zij over de wereld verspreid zijn, wanneer zij de band van de gemeenschap onder elkaar en met de opvolger van Petrus bewaren en bij hun gezagvol onderricht omtrent geloof en zeden over één en hetzelfde leerpunt als definitief bepaald met elkaar overeenstemmen. Dit gebeurt met nog meer duidelijkheid, wanneer zij, in een oecumenisch concilie vergaderd, voor de gehele Kerk als leraars en rechters inzake geloof en zeden optreden: iedereen is verplicht hun definities met geloofsgehoorzaamheid te aanvaarden. Deze onfeilbaarheid nu, waarmee de goddelijke Verlosser zijn Kerk voor de leerdefinities inzake geloof en zeden heeft willen begiftigen, strekt zich zo ver uit als nodig is om het pand van de goddelijke openbaring heilig te bewaren en getrouw uit te leggen. Over deze onfeilbaarheid

beschikt de paus van Rome, hoofd van de bisschoppen, uit kracht van zijn ambt, wanneer hij, als opperste herder en leraar van alle gelovigen; die zijn broeders in het geloof versterkt vgl. (Lc. 22,32), een leerpunt betreffende geloof of zeden in een definitieve uitspraak afkondigt. Daarom worden zijn definities terecht krachtens hun eigen aard en niet krachtens de instemming van de gelovigen als onherroepelijk gekenmerkt: zij zijn immers afgekondigd onder bijstand van de Heilige Geest, die hem in de persoon van de heilige Petrus werd toegezegd, en daarom behoeven zij geen enkele goedkeuring van anderen, noch zijn zij vatbaar voor beroep op enig ander oordeel. In dat geval spreekt de paus van Rome niet als privaat persoon een oordeel uit; integendeel, als opperste leraar van de universele Kerk, in wie de gave van de onfeilbaarheid van de Kerk zelf op heel bijzondere wijze aanwezig is, verklaart of beschermt hij dan de leer van het katholiek geloof. De onfeilbaarheid die aan de Kerk werd beloofd, is eveneens aanwezig in het corps van bisschoppen, wanneer dit corps het opperste leergezag samen met de opvolger van Petrus uitoefent. Nooit kan bij dergelijke definities de instemming van de Kerk ontbreken, omdat de tussenkomst van de Heilige Geest de gehele kudde van Christus in de eenheid van het geloof bewaart en vooruit doet gaan. Wanneer nu hetzij de paus van Rome, hetzij het corps van bisschoppen samen met hem een definitieve uitspraak doen, dragen zij deze voor in overeenstemming met de openbaring zelf, waarnaar iedereen zich standvastig moet schikken. De geschreven of overgeleverde openbaring wordt door de wettige opvolging van de bisschoppen, en, op de eerste plaats door de zorg van de paus van Rome, onverminderd doorgegeven en onder voorlichting van de Geest der waarheid in de Kerk heilig bewaard en getrouw uitgelegd. Om haar naar behoren te onderzoeken en nauwkeurig weer te geven, wenden de paus van Rome en de bisschoppen, zich bewust van hun opdracht en overeenkomstig het belang van de zaak, met inzet van de passende middelen, hun beste krachten aan; zij ontvangen echter geen nieuwe publieke openbaring die tot het goddelijk geloofspand zou behoren.

Bron:

<http://www.stvitus.nl/concilie/>
vertaling prof. mag. dr. G. Philips
1-11-2009